„Věru, že činy jsou posuzovány podle úmyslů a každému se dostane toho, co zamýšlel.”

Ibn ‘Umar Ibn al-Chattáb (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Věru, že činy jsou posuzovány podle úmyslu a člověku se dostane toho, co zamýšlel. Emigrace toho, kdo emigroval kvůli Bohu a Jeho Poslu, bude pro Boha a Jeho Posla, zatímco emigrace toho, kdo emigroval kvůli pozemským statkům nebo aby se oženil, bude pro to, co zamýšlel." Ve verzi Buchárího je:„Věru, že činy jsou posuzovány podle úmyslů a každému se dostane toho, co zamýšlel.”

[Správný(Sahíh)] [Je na něm shoda.(Al-Buchárí a Muslim)]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) vysvětlil, že všechny činy jsou posuzovány podle úmyslu. Toto pravidlo je všeobecně platné pro všechny skutky a činy lidí. Tomu, kdo svým činem zamýšlí získat nějaký prospěch, se dostane pouze tohoto prospěchu, aniž by se mu dostalo odměny od Boha, zatímco tomu, kdo svým činem zamýšlí přiblížit se Bohu, se dostane odměny u Boha, i kdyby tento čin byl něco obyčejného jako jezení nebo pití. Poté Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) uvedl příklad vlivu úmyslu na činy a uvedl příklad toho, kdo emigroval kvůli svému Pánu, a proto je jeho emigrace přijata a dostane za ni odměnu, protože jeho úmysl byl čistý, ale ten, kdo emigroval kvůli pozemskému prospěchu, například financím, lepšímu postavení, manželství nebo obchodům, za to nedostane žádnou odměnu od Boha a bude mít pouze tento pozemský prospěch.

http://sunnah.global/hadeeth/cs/show/4560